

[Anne Grete Holmsgård]

Allerførst vil jeg sige til indenrigsministeren, at det, jeg sagde, ikke var, at der var manglende pæne ord eller måske på papiret var manglende god vilje i redegørelsen. Det, jeg sagde, var, at der havde vist sig en total mangel på handling fra de partiers side, som hr. Brixtofte i 1979 kaldte de ansvarlige partier, og det var jo bl.a. venstre. Det er jo faktisk forbløffende lidt, hvad der er blevet gjort siden da; det gælder socialdemokratiet, men det gælder også indenrigsministerens eget parti, at man har gjort uendelig lidt. For venstres vedkommende gælder det jo i hvert tilfælde, at en af de ganske få forbedringer, der er kommet, nemlig indførelsen af ret til at stemme ved kommunalvalgene, blev indført på trods af bl.a. venstre, som stemte imod den.

Så sagde indenrigsministeren, at man ville henstille til kommunerne at betale for fritidsundervisningen for indvandrere, altså de 10 pct., som indvandrerne nu selv skal til at betale. Det mener jeg er at skubbe problemet fuldstændig fra sig; det er ikke nogen løsning. Det, man gør, er jo, at man skærer direkte ned på kommunernes økonomi skønt alle ved, at kommunerne er trængt i forvejen. Så skal man ikke komme her og fremlægge det som en løsning, at man så henstiller til kommunerne at betale, for man skal ikke være særlig fantasifuld for at forestille sig, hvad der så kommer til at ske, nemlig at kommunerne ikke betaler, for det har de ikke råd til.

En helt anden ting er så, at dette problem er meget ujævnt ude over landet. Problemerne med hensyn til danskundervisning for indvandrere er jo koncentreret i relativt få kommuner, og det gør, at det i hvert tilfælde på dette område ville være rimeligt, at det var staten, der ydede det tilskud.

Jeg havde haft en noget anden holdning til det, hvis indenrigsministeren var gået herop og havde sagt: vi har erkendt, at det er meget problematisk, og derfor vil staten betale tilskuddet, sådan at indvandrerne ikke selv skal betale. Det synes jeg også ville have været almindelig anstændighed, når hr. Dyremose var heroppe og slå sig op på, at han mente, man netop på voksenundervisningsområdet skulle give indvandrerne en positiv særbehandling. Men jeg vil da gerne have at vide, om indenrigsministeren er enig i, at der skal gives en positiv særbehandling, og hvad det

så er for en positiv særbehandling, man vil give. Det ville være rart at få at vide.

Om indvandrerbladet. — det, der kommer på dansk i indenrigsministeriets regie — sagde indenrigsministeren, at det ville være fuldstændig uoverkommeligt også at udgive en del af bladet på fremmedsprog. Det mener jeg ikke er fuldstændig uoverkommeligt, men hvis man siger, at det skal udgives på hvert eneste sprog, som indvandrere taler her i landet, kan det selvfølgelig godt umiddelbart forekomme uoverkommeligt. Men det er i hvert tilfælde ikke uoverkommeligt at oversætte bladet til hovedsprogene; det kan sagtens lade sig gøre. Når det kan lade sig gøre for VS at udgive pjecer på de vigtigste fremmedsprog, skulle det jo nok kunne lade sig gøre også for indenrigsministeriet.

Om tolkebistanden sagde ministeren, at der er for få tolke. Ja, det er fuldstændig korrekt, at der er for få af dem. Men hvad vil man så rent faktisk gøre dels for, at der kommer flere tolke, dels for, at de måske får en mere fleksibel uddannelse, og dels for, at tolkene rent faktisk kan anvendes alle de steder, hvor der er behov for dem, for det koster jo også eller kræver i hvert tilfælde en vis form for økonomi, hvis de rent faktisk skal kunne anvendes?

Jeg vil ligesom en række af de andre ordførere også gerne have en uddybning af det, der står om flygtningene, og det var bl.a. derfor jeg rejste spørgsmålet i første runde. Jeg vil gerne have at vide, hvad den omtalte samordning består i, og hvad det er, der skal forstås ved, at man måske overvejer en ændring af finansieringen. Er det en ændring, som hr. Bjørn Elmquist næsten udlagde det som, til større statslig finansiering? Hvis det er det, mener jeg, det kunne være godt, selvfølgelig under forudsætning af, at man ikke samtidig skærer ned på de midler, man giver til flygtningene. Men hvis det er det, der er hensigten, er det jo også logisk, at staten giver flere midler til indvandrergruppen i det hele taget, fordi man selv i redegørelsen gør opmærksom på, at det i princippet er de samme integrationsproblemer, der gælder for de to grupper.

Endelig vil jeg kort her berøre spørgsmålet om daginstitutionerne og det forhold, at i hvert tilfælde nogle af indvandrergrupperne kun benytter daginstitutionerne meget lidt. Det er der sikkert mange forklaringer på,